

[Kaj Hansen.]

fordi det i det store og hele fulgte forbrugerkommissionens betænkning.

Nu har jeg prøvet sådan at sammenligne paragrafferne i de to lovforslag, og i de første 5-6 paragraffer er der såmænd kun nogle småting, som vi ikke behøver at hæfte os ved. Men så kommer vi til lovforslagets § 7, og det skulle svare til § 6 i det forslag, som vi fremsatte. Her må vi sige, at der er sket en ganske voldsom svækkelse i spørgsmålet om mærkning, og det kan jeg ikke forstå. Jeg synes, at når der ligger et godt forslag som det, vi har fremsat, havde det været nemmere at optrykke det. Derfor kunne der godt stå ovenover: »Fremsat af handelsministeren«. Hvis man vil ændre noget i forslaget, skulle det jo gerne være for at gøre det bedre, men dette er blevet ringere af det, og det er vi kede af. Vi er også kede af det, fordi det ligger ganske klart, at vi har en anden lov, nemlig markedsføringsloven, og jeg vil gøre opmærksom på, at i markedsføringsloven, kapitel 4, § 10, stk. 2, 2), står der, »at bestemte varer kun må sælges eller udbydes til salg, såfremt varerne eller deres indpakning på nærmere af ministeren foreskrevet måde er forsynet med oplysning om varernes indhold og sammensætning, holdbarhed, behandlingsmåde og egenskaber i øvrigt.« Det rigtige var jo at føre dette over i det lovforslag, som vi her behandler, og det var stort set det, der var sket med det forslag, som vi fremsatte, og hvor vi fulgte forbrugerkommissionens betænkning. Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om der ikke er mulighed for i udvalget at få rettet det op igen. Så får vi også en overensstemmelse imellem lov om mærkning og skiltning med pris m. v. og markedsføringsloven, og så får vi den paragraf over, hvor den virkelig hører hjemme.

Ellers har jeg såmænd ikke så mange bemærkninger. Men til hr. Ninn-Hansen, der taler om straffebestemmelser, vil jeg gerne sige, at her er også sket en mildning, idet hæfte er udgået, nu er det kun bøde, bortset fra de tilfælde, hvor det strider mod anden lovgivning, da kan det selvfølgelig ske, men der er altså på det område sket en mildning. Jeg synes, vi skal prøve på at få denne lovgivning så tæt som muligt op ad den betænkning, som forbrugerkommissionen har afgivet, og som vi også gik ud fra, da vi fremsatte vores lovforslag.

I øvrigt tror jeg, at man skal se nogle af de

ting, vi har behandlet i dag, i forlængelse af hinanden. Det drejer sig i virkeligheden alt sammen om forslag, der skal sikre forbrugerne på den bedst mulige måde, og det kan det forslag, handelsministeren har fremsat, også bruges til, men det kan gøres endnu bedre, hvis vi sammenarbejder de to forslag, det fra sidste år og det fra i år.

Wilhelm (VS):

Jeg må måske først have lov at takke hr. Ninn-Hansen for hans demonstration af, hvordan de konservative udlægger de ting, der foregår ude i det virkelige liv, hvor en NOAH-gruppe vælter ind og vælter prisskiltene. Det var udlægningen af det, der skete i brugsforeningerne her for nogle uger eller måneder siden. Jeg synes, det er en glimrende påmindelse til offentligheden om de konservatives holdning til realiteterne, og den skal vi da huske at have i bagehovedet, når man hører de konservative udlægge, hvad der sker i folkeskolen, hvad der sker i Christiania, hvad der sker i Ballerup, hvad der sker med statens filmcentral og forskellige andre ting.

Til lovforslaget. Der var jo til behandling sidste år et andet forslag med det samme udgangspunkt, nemlig forbrugerkommissionens udkast, og jeg kan henvise til, hvad vores ordfører, hr. Sigsgaard, sagde ved den lejlighed, og kun meget kort gentage et par af de mere principielle synspunkter.

Vi finder, at det måske ikke så meget er de nye love, der er behov for. Der findes i eksisterende love en række beføjelser, men et af problemerne er, at de ikke udnyttes. Levnedsmiddelloven indeholder f. eks. muligheden for at forordne en varedeklaration, men de varedeklarationer, man har, er som bekendt yderst mangelfulde. I det hele taget går denne slags love jo altid ud på kontrol med det færdige produkt, og det, vi i virkeligheden nok burde i hvert fald supplere dem med, var kontrol med produktionen, med recepterne, med fremstillingsmåden og indholdet. Lovgivningen på disse forbrugerområder går fortrinsvis ud på at rydde op efter en anarkistisk produktion, der sker ud fra mål, som er skadelige for menneskers sundhed. Det er en dyr måde at bruge offentlige penge på. De var bedre anvendt til f. eks. grundlæggende ernæringsforskning, og de offentlige midler skulle altså sættes ind i selve produktionsfasen.